

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 1T/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010156
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Studenčan
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317010156.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní pred samosudcom JUDr. Miroslavom Studenčanom na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2018 v trestnej veci proti obžalovanému Q. D. pre prečin sprenevera podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný Q. D., U.. XX.XX.XXXX H. N. E., F. R. F.B. XX, D. R. F. XXX

je vinný, že

na základe nájomných zmlúv uzatvorených so spoločnosťou LIEBHERR-WERK Bischofshofen GmbH si dňa 16.01.2015 požičal prives k osobnému motorovému vozidlu so štátnou poznávacou značkou JO-145GL spolu s na ňom namontovaným agregátom na výrobu elektriny značky QAS-40 v celkovej hodnote 9.000,- Eur a vibračné ubíjadlo značky Mikasa MTX-60 v hodnote 1.000,- Eur a následne si dňa 19.01.2015 požičal minibager značky Neuson 1503 s tromi k nemu patriacimi lopatami rýpadla v celkovej hodnote 11.930,- Eur, ktoré stroje mal vrátiť dňa 21.01.2015 spoločnosti LIEBHERR-WERK Bischofshofen GmbH, pričom podľa uzatvorených zmlúv predmetné stroje mohol používať jedine na ulici Weizer obvi Passail v Rakúskej republike, ale napriek zmluvne dohodnutým podmienkam predmetné stroje spoločnosti LIEBHERR-WERK Bischofshofen GmbH so sídlom Dr. Hans-Biebherr-Strasse 4, A-5500 Bischofshofen, Rakúska republika, do dnešného dňa nevrátil, a tieto stroje odviezol do doposiaľ neznáme miesto, čím tejto spoločnosti spôsobil škodu v celkovej výške 21.930,- Eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 213 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/117/2015 zo dňa 25.5.2016, právoplatný dňa 25.5.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. Súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti LIEBHERR-WERK Bischofshofen GmbH, so sídlom Dr. Hans-Liebherr-Strasse 4, A-5500 Bischofshofen, Rakúska republika v celkovej výške 21.930,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená spoločnosť LIEBHERR-WERK Bischofshofen GmbH, so sídlom Dr. Hans-Liebherr-Strasse 4, A-5500 Bischofshofen, Rakúska republika s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 07.03.2017 obžalobu na obvineného Q. D. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výroku rozhodnutia.

Samosudca vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 1T/33/2017 zo dňa 16.03.2017, ktorým uznal za vinného Q. D. zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/117/2015 zo dňa 25.5.2016, právoplatný dňa 25.5.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Ďalej podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

Proti trestnému rozkazu podal odpor obžalovaný a to v celom rozsahu. Samosudca preto vo veci nariadil termín hlavného pojednávania.

Dňa 25.04.2018 súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného Q.U. D. a to vzhľadom k tomu, že boli splnené všetky podmienky na takýto postup podľa ust. § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Obžalovaný bral termín na vedomie dňa 29.01.2018, kedy bolo realizované jeho zatknutie. Obžalovaný bol výslovne upozornený, že ak sa na hlavné pojednávanie nedostaví bez náležitého ospravedlnenia, súd bude konať v jeho neprítomnosti. Obžaloba mu bola doručená spolu s trestným rozkazom dňa 11.05.2017.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, čítaním výpovedí svedkov z prípravného konania - M. E., K. R., D. D. K. N. T., ďalej čítaním vyjadrenia poškodeného - Claudia Glettlera, ako aj prečítaním ostatných listinných dôkazných materiálov, a to žiadosť o prevzatie trestného stíhania, odborné vyjadrenia, právna pomoc, relácie na obžalovaného, odpis registra trestov obžalovaného a spis Okresného súdu Galanta 2T/117/2015.

Obžalovaný Q. D. v prípravnom konaní dňa 11.11.2016 uviedol, že sa v plnej miere priznáva k danému skutku a uvádza, že daný skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia. Toto svoje konanie oľutoval a iné k veci uviesť nechcel.

Svedok M. E. (č. I. 32 - 33) vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 13.12.2016 uviedol, že niekedy začiatkom roka 2015 sa za ním zastavil obžalovaný a opýtal sa ho, či mu nevie požičať svoje auto značky Škoda Octavia. S týmto súhlasil avšak len pod podmienkou, že s ním pôjde aj on sám spolu s K. R., ktorý bude šoférovať, pretože obžalovaný nemohol šoférovať, keďže nemal vodičský preukaz. Obžalovaný mu ako dôvod cesty povedal, že musí ísť do Rakúska, pretože tam má kúpené pracovné stroje, ktoré musí priviesť na Slovensko. Do rakúska sa vybrali v piatok, ale presný dátum si už nepamätal. Spolu išli štyria. Obžalovaný, M. E., K. R. a ešte jeden chlapec menom D., ktorého nepoznal. Obžalovaný so sebou priniesol D., aby mu tlmočil z nemčiny. Cestou do Rakúska sa zastavili v Senci pre prives na auto, ktorý požičal svedok na svoje meno. Zo Senca vyrazili do Rakúska, ale svedok nevedel presne kam, mal pocit že niekde pre Linzi, celú cestu navigoval obžalovaný. Tesne pred cieľom svedok vystúpil z auta a

išiel sa najesť do reštaurácie. Ostatní mali ísť do nejakej firmy, ktorej názov uviesť nevedel a Árpi mu potom povedal, že on zostal sedieť v aute a obžalovaný spolu s D. vošli dovnútra spoločnosti. Vraj všetko vybavoval obžalovaný. Obžalovaný mal zaplatiť za stroje a všetko aj podpisoval. Keď sa po svedka zastavili v reštaurácii uvidel, že namiesto privesu je za autom nejaký agregátor, alebo niečo na vlastnej náprave. V kufri bola ešte takzvaná „žaba“, ale to v tom čase ešte nevedel. Obžalovaný mu povedal, že prives nechali tam a zoberú ho najbližšie keď sa vrátia pre ostatné veci. Všetci štyria sa vrátili naspäť na Slovensko a išli do Jahodnej, časť Albarégia, čo je chatová oblasť. Obžalovaný ich navigoval k jednému z domov, kde nechali agregátor, z kufra vybrali žabu a tú vyložili tiež u obžalovaného. Predtým než sa rozlúčili sa dohodli, že obžalovaný by potreboval ísť do Rakúska aj v pondelok pre ďalšie veci a prives, čo však svedok nemohol, pretože mal ísť do Rakúska za svojim advokátom. Svedok následne z počutia od Árpiho vie, že v pondelok išli do Rakúska Árpi, pretože jemu požičal svedok auto, obžalovaný a N. T. zo Serede. V rakúsku napojili na auto prives, na ktorom bol minibáger a cestou späť z Rakúska tento minibáger odpojili na jednej benzínovej pumpe, pretože ho jeho auto nedokázalo odtiahnuť. Svedok sa v ten deň vrátil z Rakúska o niečo neskôr ako ostatní a rozhodol sa, že sa vrátia naspäť pre prives, ktorý ho zaujímal, keďže bol na neho napísaný. Na benzínovej pumpe však už nenašli ani bager ani prives. Po neúspešných telefonátoch obžalovanému mu obžalovaný odpísal, že nemá nič a o ničom nevie. Za to, že bol svedok v Rakúsku dostal od obžalovaného 100 Eur. Za stratený prives musel požičovni uhradiť 2 000 Eur.

Svedok K. R. (č. I. 38 - 39) vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 03.12.2016 uviedol, že niekedy začiatkom roka 2015 mu M. E. povedal, že treba odšoférovať jeho auto do Rakúska. Kvôli tomu boli aj v Senci, kde si Laco požičal prives. Do Rakúska išli štyria, on, M., D. a obžalovaný. Nikoho z nich nepoznal, robil im len šoféra. Trasu sme napísali do navigácie a podľa toho šoféroval. Z cesty vie len toľko, že išli smerom na Gratz. Pamätá si aj na to, že M. s nimi do cieľovej firmy ani nedošiel, ale už si nepamätá prečo. On z auta ani nechcel vystúpiť. Obžalovaný a D. vošli do väčšej budovy a svedok na nich vonku čakal asi hodinu, ak nie viac. Obžalovaný mu následne keď vyšli povedal, že musí odpojiť prives, pretože si zoberú elektrocentrálu, ktorá má vlastné kolesá. Do kufra im dali aj takzvanú „žabu“. Svedok nevedel, kto platil ani podpisoval, pretože s nimi vnútri nebol. Z toho čo pochopil si myslí, že obžalovaný, pretože tlmočiť mal D.. Cestou naspäť vyzdvihli M. a išli na Slovensko do Jahodnej. Ostatní odpojili elektrocentrálu a vyložili žabu. Obžalovaného vyložili pri tom dome, kde nechali veci a odišli preč. D. odniesol domov do Tomášikova a keď už boli s M. len dvaja, tak ten mu povedal, že ešte raz sa musia vrátiť do Rakúska pre ďalšie stroje, avšak Laco ísť nemôže. Svedok sám nechcel ísť, pretože obžalovaný mu bol nesympatický a tak trval na tom, že s nimi pôjde ešte niekto a tak požiadal N. T. zo Serede, ktorý prikývol. V pondelok vyrazili do Rakúska hneď ráno na Lacovom aute Škoda Octavia combi čiernej farby, avšak išli len traja, bez D.. Zaparkovali v Rakúsku na tom istom mieste, pri tej istej spoločnosti a dnu už išiel len obžalovaný. Von sa vrátil s ďalšími ľuďmi zo spoločnosti, ktorý im napojili prives s ktorým potom N. nacúval do jednej blízkej garáže. Svedok nechal riadiť Dominika, ktorý jazdí na kamiónoch. Tam mu naložili na prives minibager a všetci traja sa vybrali naspäť na Slovensko. On ani N. nič nepodpisovali ani za nič neplatili. Po 20 - 30 km zistili, že im vyvrela voda a parilo sa z auta na čo zastavili na najbližšej benzínovej stanici. Obžalovaný trval na tom, aby prives odtiahli až na Slovensko avšak napokon odišli bez neho a obžalovaný mal ostatným dvom povedať, že má nejakého známeho, s ktorým sa poň vráti. Nazad prišli niekedy poobede a Laco prišiel na Slovensko až večer. Hneď sa spolu s M. vrátili pre prives, avšak už ho tam ani s bagrom nenašli. Obžalovanému sa následne nedokázali dovolať a potom si s M. písali len sms-ky. Obžalovaného následne nenašli ani doma a svedok ho odvtedy ani nevidel. Za tie dve cesty dostal svedok zaplatené od obžalovaného 100 Eur a jedlo.

Svedok D. D. (č. I. 44 - 45) vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 01.12.2016 uviedol, že začiatkom roka 2015 mu obžalovaný, ktorý je jeho bratrancom, povedal, že by potreboval, aby s ním išiel do Rakúska tlmočiť, pretože tam má nejakú stavbu a potrebuje si požičať stroje. Prišli pre neho na čiernej Octavii combi, v ktorej okrem obžalovaného boli ďalší dvaja ľudia, z ktorých M. E. poznal a K. R. poznal len z počutia. Najskôr išli do Senca, kde si požičali prives, kde vnútri bol Laco, tak má pocit, že to vybavoval on. Zo Senca išli priamo s privesom niekde pri meste Gratz, avšak tesne pred cieľom Laco vystúpil, ale nevie prečo ani kde presne. V aute ostali traja a išli do spoločnosti Liebherr. V areáli spolu s obžalovaným vystúpili z auta a R. ostal sedieť v aute. Keď vystúpili, tak mu obžalovaný ukázal papiere o tom, že má stavbu v Rakúsku ako aj jeho papiere na podnikanie, ktoré boli preložené do nemčiny. Tieto papiere mal u seba a nepamätá si na to, že by mu ich niekto dal v aute. Vovnútri už len prekladal, čo mu obžalovaný hovoril. Chcel si zobrať jeden minibager, ďalej tzv. „žabu“ a elektrocentrálu. Všetky papiere predložil spoločnosti a potom ako sa dohodli zaplatil kauciu vo výške 700 Eur alebo 800 Eur. Z toho, čo obžalovaný

hovoril mu vyplývalo, že hovorí vo svojom mene a nezdalo sa, že by to vybavoval pre niekoho iného. Peniaze mal u seba on a ani Laco ani Bittó mu nehovorili, že čo má robiť. Svedkovi sa zdalo, že boli s nimi naozaj len preto, že obžalovaný nemal auto a nemohol ani šoférovať. Po tom ako všetko podpísal a zaplatil vyšli z budovy a až vtedy zistili, že elektrocentrála je na kolesách. Dohodli sa, že prívies nechajú tam a vrátia sa na druhý deň aj pre bager. Vyrazili naspäť, cestou vzali Laca a išli priamo do Tomášikova, kde svedka vyložili. Ďalej nevie svedok čo sa dialo, ale za tlmočenie dostal od obžalovaného 200 Eur. Vie, že v Rakúsku boli ešte aj druhý krát, ale to svedok už nemohol ísť. Taktiež si pamätá, že s nimi nemohol ísť ani M..

Svedok N. T. (č. I. 48 - 49) vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 21.01.2016 uviedol, že do Rakúska ho volal Árpi, lebo vraj nechcel ísť sám. So Serede s najväčšou pravdepodobnosťou šoféroval on, pričom až po ceste sa dozvedel, že tam idú pre nejaké stroje. Keď prišli na miesto do firmy, vystúpil len obžalovaný, ktorý išiel dovnútra. Keď vyšiel von, ukázal im kde majú zacúvať, kde im potom pracovníci firmy naložili minibager, ktorý prívies mal podľa papierov zvládnuť, avšak nevyzeralo to tak. Napriek tomu vyrazili na Slovensko avšak po ceste im začala vyvierat' voda v aute. Auto teda odstavili na najbližšej čerpacej stanici a následne sa aj s obžalovaným dohodli, že obžalovaný sa pre bager neskôr vráti. Keď sa vrátili na Slovensko, obžalovaného vysadili doma a Árpi vyložil svedka taktiež doma v Seredi. Obžalovaný dal svedkovi za túto prácu 100 Eur.

Poškodený si (č. I. 182 - 186) uplatňuje náhradu spôsobenej škody v celkovej výške 32 000,- Eur.

Skutkový stav bol ustálený taktiež trestným oznámením, odbornými vyjadreniami, právnou pomocou, ako i aktuálnymi reláciami na obžalovaného.

Súd vyhodnotením produkovaných dôkazov dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Súd pri ustaľovaní viny vychádzal predovšetkým z výpovede svedkov, doznáním sa obžalovaného pri výsluchu z prípravného konania, ako i ostatného, na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu. Súd mal za jednoznačne preukázané, že obžalovaný Q. D., po tom čo mu boli na základe uzatvorených nájomných zmlúv poskytnuté rôzne technické zariadenia, okrem iného stavebné stroje, tak tieto v stanovenej lehote poškodenej spoločnosti LIEBHERR-WERK Bischofshofen GmbH so sídlom Dr. Hans-Biebherr-Strasse 4, A-5500 Bischofshofen, Rakúska republika nevrátil, pričom tieto stroje odviezol na do doposiaľ neznáme miesto, čím tejto spoločnosti spôsobil škodu v celkovej výške 21.930,- Eur. Súd pri vyčíslení škody vychádzal zo zadováženej odborného vyjadrenia.

Zavinenie v konaní obžalovaného súd vyhodnotil ako úmyselné.

Súd pri úvahe o treste prihliadol k ustanoveniam § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pre rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Galanta, rozsudkom zo dňa 25.5.2016, právoplatným dňa 25.5.2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný bol viackrát priestupkovo prejednávaný, z toho jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ostatné priestupky spáchal na úseku cestnej premávky. Z miesta trvalého bydliska bol hodnotený neutrálne a to tak, že nebol nikdy prejednávaný ani neboli voči nemu realizované žiadne opatrenia.

Súd pri úvahe o treste dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti je potrebné uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd preto obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/117/2015 zo dňa 25.5.2016, právoplatný dňa 25.5.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Poškodený si v adhéznom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 32 000,- Eur. Z uvedeného dôvodu preto súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného povinnosťou nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 21 930,- Eur, nakoľko táto bola

dostatočne preukázaná a vyčíslená zadováženým odborným vyjadrením. Zo zvyšným nárokom na náhradu škody súd poškodenú spoločnosť odkázal na civilný proces, pretože jej uplatňovaný nárok presahoval výšku vyčíslenej škody odborným vyjadrením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 od oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu rozsudok treba doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením rozsudku je až jeho doručenie.